

ارزیابی شاخص‌های توسعه منطقه ۹ شهر اصفهان از دیدگاه کارشناسان

عباس پاکدل

دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران

احمد خادم الحسینی^۱

دانشیار، گروه جغرافیا، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران

حمید صابری

دانشیار، مرکز تحقیقات گردشگری، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران

حجت مهکویی

دانشیار، گروه جغرافیا، واحد نجف‌آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف‌آباد، ایران

چکیده

تعادل در ساختار فضایی شهرها از منظر توزیع متعادل امکانات و عملکردهای شهری به‌عنوان یک شاخص مهم برای بهبود کیفیت زندگی محسوب شده و از زیربنای سیاست‌های عدالت توزیعی است؛ لذا دستیابی به تعادل در ساختار فضایی و توزیع عملکردهای شهری یکی از ضروریات در فرایند توسعه شهری بوده که ناشی از توجه به مسائل مختلف در شهرها است. پژوهش حاضر باهدف بررسی شاخص‌های عملکردی توسعه در منطقه ۹ شهر اصفهان صورت گرفته است. پرسشنامه‌ای با طیف لیکرت نه‌بە و توسط ۳۰ نفر از کارشناسان حوزه برنامه‌ریزی و طراحی شهری منطقه ۹ تکمیل شد. شاخص‌های اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی، کالبدی و خدمات شهری در پرسشنامه‌ها مدنظر قرار گرفتند. از آزمون مدل سازی معادلات ساختاری و همچنین آزمون t -test استفاده شد. در نهایت الگوی توسعه مناسب برای منطقه ۹ شهر اصفهان ارائه شد. طبق نتایج تأثیر شاخص‌های مورد مطالعه در بهبود ساختار عملکردی شهر بیشتر از حد متوسط می‌باشد. خدمات شهری و محیط زیست، اجتماعی-فرهنگی، کالبدی و اقتصادی مهم‌ترین شاخص‌ها برای بهبود ساختار عملکردی منطقه هستند. در شاخص اقتصادی، دسترسی به مراکز خرید؛ در شاخص اجتماعی-فرهنگی، امنیت در منطقه؛ در شاخص کالبدی، کیفیت ساخت‌وسازها و در شاخص خدمات شهری، توسعه فضای سبز بیشترین تأثیر را در بهبود ساختار عملکردی مناطق شهری داشته‌اند. کمترین تأثیر را نیز در شاخص اقتصادی، ارتقاء اقتصاد محلی نسبت به شهر اصفهان؛ در شاخص اجتماعی-فرهنگی، مناسب‌سازی خدمات برای معلولین؛ در شاخص کالبدی، وجود پارکینگ‌های عمومی؛ در شاخص خدمات شهری، بهبود سازه‌های خدمات شهری داشته‌اند. کلمات کلیدی: الگوی فضایی، توسعه شهر، شاخص‌های عملکردی، اصفهان